

Nr 482.

Av herr Antby m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 91, angående bidrag till Jordbrukarungdomens förbund.

I proposition nr 91 har Kungl. Maj:t föreslagit, att riksdagen måtte som Bidrag till Jordbrukarungdomens förbund å riksstaten för budgetåret 1950/51 under nionde huvudtiteln anvisa ett anslag av 175 000 kronor. I skrivelse har förbundet begärt ett anslag av 255 670 kronor för år 1950. Som skäl för ökat anslag har förbundet framhållit, att man numera för att kunna bedriva klubbverksamheten på ett tillfredsställande sätt måste anlita helårsanställda konsulenter. Kostnaderna för den lokala verksamheten, d. v. s. konsulent- och klubbverksamhet, ha under år 1948 uppgått till 238 781 kronor, varav 120 000 kronor bestritts med årets statsbidrag, medan resterande belopp erhållits i form av gåvor och bidrag från olika håll. För innevarande år beräknas den lokala verksamheten kosta 391 340 kronor. Lantbruksstyrelsen föreslår i yttrande över förbundets framställning, att statsbidraget för innevarande år fastställs till 200 000 kronor. Lantbruksstyrelsen förklarar sig dela förbundsstyrelsens uppfattning, att tillgång till årsanställda konsulenter och instruktörer fordras för en i kvalitativt hänseende tillfredsställande klubbverksamhet. Vidare anser lantbruksstyrelsen det vara av stort värde, att förbundets klubbverksamhet kan fortgå i samma omfattning som tidigare. Det bör vidare framhållas, att förbundet under senare år trots statsbidraget arbetat med betydande ekonomiska svårigheter. I sin ovannämnda skrivelse framhåller förbundet sålunda, att det under år 1948 ådragit sig ett sammanlagt underskott av 12 777 kronor och nödgats att redan vid fastställandet av staten för år 1949 räkna med ett underskott å ytterligare 3 000 kronor.

Av förbundets skrivelse framgår, att dess verksamhet, såvida inte förhöjt statsbidrag kan utgå, måste väsentligt inskränkas. Framför allt torde denna nedskärning gå ut över den lokala verksamheten. Såsom även departementschefen framhåller blir det uppenbarligen svårare att i framtiden utbygga förbundets verksamhet i önskvärd omfattning, därest omfattningen av klubbverksamheten i alltför hög grad inskränkes. Den av departementschefen föreslagna ökningen av anslaget för år 1950 torde då anses alltför otillräcklig. Hans äskande innebär en nedprutning av förbundets hemställan med ca 80 000 kronor. Det torde vara uppenbart, att en så avsevärd nedprutning

kommer att innebära en alltför stor inskränkning av förbundets för landsbygdsungdomen så värdefulla verksamhet. Däremot synes lantbruksstyrelsens förslag även med beaktande av rådande statsfinansiella svårigheter kunna biträdas.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,
att riksdagen till Bidrag till Jordbrukarungdomens förbund
å riksstaten för budgetåret 1950/51 under nionde huvudtiteln
mätte anvisa ett anslag av 200 000 kronor.

Stockholm den 22 mars 1950.

Sven Antby.

Wald. Svensson.

Per A. Johnsson
i Kastanjegården.

A. Widén.

Rudolf Boman
i Kieryd.

Nils Persson.